

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919010244
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5919010244.1

Uznesenie

H. súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a Mgr. Miroslava Mazúcha, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. septembra 2019 sťažnosť odsúdeného M. H., proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, č.k. 1PP/18/2019-18 z 19.8.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného M. H. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Samosudca Okresného súdu Ružomberok uznesením, sp.zn. 1PP/18/2019 z 19.8.2019 postupom podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a z dôvodov podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného M. H., nar. XX.X.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu súhrnného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/130/2018 zo dňa 31.10.2018, právoplatným dňa 31.10.2018.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že odsúdený M. H. nespĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. U odsúdeného nie je predpoklad, že v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody bude viesť riadny život. Odsúdený má v odpise z registra trestov 12 záznamov. V minulosti (v roku 2010) už bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia sa neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody, ktorého výkon mu bol nariadený, vykonal dňa 3.7.2013. Odsúdený pritom aj ďalej pokračoval v páchaní trestnej činnosti. Stanovený program zaobchádzania odsúdený plní len v bodoch zaraďovania do práce a voľnočasových aktivít, v bodoch edukácie a vzťahy s vonkajším svetom stanovené ciele plní len čiastočne. Riziko sociálneho zlyhania je u odsúdeného hodnotené ako stredné, resocializačná prognóza sa javí ako menej priaznivá, pričom rizikovými faktormi sú najmä opakované páchanie trestnej činnosti, požívanie alkoholu, nízka vzdelanostná úroveň. U odsúdeného je len čiastočne plnený účel trestu. Odsúdený doposiaľ nevykonal väčšiu snahu o získanie disciplinárnej odmeny, väčšinu voľného času trávi pasívne, s výnimkou zaradenia do práce. Pre dosiahnutie účelu trestu odňatia slobody u odsúdeného je potrebné, aby odsúdený vykonal celý súdom uložený trest odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu odsúdený M. H. ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí podal sťažnosť. Podanú sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ani následne písomne nezdôvodnil.

Prokurátor sa k odsúdeným podanej sťažnosti písomne nevyjadril.

Krajský súd v Žiline na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri skúmaní prihliadol i na

chyby, ktoré sťažnosťou vytýkané neboli a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného M. H. bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak nie je dôvodná.

Krajský súd primárne uvádza, že okresný súd v súdnej veci postupoval dôsledne, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Povinnosť vyplývajúca z citovaného ustanovenia, teda povinnosť zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí aj pre rozhodovanie o ktorejkoľvek otázke, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Náležite teda musí byť zistené aj to, či odsúdený spĺňa zákonné podmienky pre vyhovieenie jeho žiadosti o podmieňčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Z takýchto zistení je potrebné vychádzať pri rozhodovaní. Okresný súd dokazovaním na verejnom zasadnutí vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že odsúdený M. H. nespĺňa zákonné podmienky pre podmieňčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a správne žiadosť odsúdeného o podmieňčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Možno konštatovať, že okresný súd postupoval pri vydaní napadnutého uznesenia v súlade so zákonom, súčasne v odôvodnení uznesenia podrobne a jasne vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona umožňujúcich podmieňčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd sa preto stotožňuje v týchto smeroch s presvedčivým a správne odôvodneným uznesením okresného súdu a v podrobnostiach naň odkazuje.

Krajský súd z obsahu spisu zistil, že odsúdený si aktuálne vykonáva súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/130/2018 zo dňa 31.10.2018, právoplatným dňa 31.10.2018, pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Tr. zák. a pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák.

Krajský súd považuje za potrebné dať do pozornosti, že v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák., súd môže odsúdeného podmieňčne prepustiť na slobodu, teda na podmieňčné prepustenie nie je právny nárok. Odsúdeného je však možné podmieňčne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody iba vtedy, pokiaľ sú pre takéto rozhodnutie splnené všetky zákonné podmienky. Odsúdený musí mať vykonanú príslušnú zákonom požadovanú časť trestu odňatia slobody, súčasne odsúdený musí vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázať polepšenie a zároveň môže sa od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Všetky tieto zákonom určené podmienky musia byť splnené súčasne.

Krajský súd po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisového materiálu zhodne s okresným súdom dospel k záveru, že v prípade výkonu súhrnného trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému M. H. vo výmere 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, odsúdený má vykonanú príslušnú zákonom požadovanú časť trestu (s poukazom na § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. konkrétne polovicu trestu). Odsúdeného však nie je možné podmieňčne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko u odsúdeného nie je možné nepochybne očakávať, že v budúcnosti po podmieňčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život a súčasne odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním dostatočne nepreukázal polepšenie. Odsúdený teda nespĺňa dve z troch zákonom stanovených podmienok pre možnosť jeho podmieňčného prepustenia. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že v prípade odsúdeného sa jedná o osobu so sklonsmi k páchaniu trestnej činnosti, odsúdený trestnú činnosť pácha dlhodobo, opakovane, od mladého veku, v pomerne krátkych časových intervaloch po sebe, pričom ani opakovane ukladané a vykonané tresty, vrátane opakovaného výkonu nepodmieňčného trestu odňatia slobody, si u neho dostatočne nesplnili svoj účel a nevedli k jeho prevýchove a náprave a odsúdený ďalej pokračoval v páchaní trestnej činnosti. Odsúdený má v odpise z registri trestov 12 záznamov, všetko pre úmyselnú trestnú činnosť majetkovej a násilnej povahy. Odsúdený si aj aktuálne vykonáva trest odňatia slobody pre úmyselnú trestnú činnosť. Odsúdenému už v minulosti bola daná šanca podmieňčným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody preukázať polepšenie a skutočnú snahu napraviť sa, odsúdený však uvedenú šancu nevyužil a v skúšobnej dobe podmieňčného prepustenia spáchal ďalšiu trestnú činnosť. Odsúdený aj po podmieňčnom prepustení za predchádzajúcu trestnú činnosť ďalej pokračoval v páchaní trestnej činnosti úmyselnej povahy. Z hodnotenia vypracovaného na odsúdeného príslušným ústavom na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom si odsúdený trest odňatia slobody vykonáva, vyplýva, že riziko sociálneho zlyhania bolo u odsúdeného vyhodnotené ako stredné, resocializačná prognóza ako

menej priaznivá (rizikovými faktormi sú opakované páchanie trestnej činnosti, požívanie alkoholu, nízka vzdelanostná úroveň). Stanovený program zaobchádzania odsúdený plní len v bodoch zaradovania do práce a voľnočasové aktivity. V bodoch edukácia a vzťahy s vonkajším svetom plní stanovené ciele len čiastočne. I napriek napomenutiu k vyššej účasti na stretnutiach s klubom Anonymných alkoholikov, ktoré býva po dohode s nimi a so súhlasom vedenia v ústave pravidelne organizované, sa doposiaľ zúčastnil len dvoch stretnutí, aj keď mu je to umožnené a má to stanovené v programe zaobchádzania (resocializačná prognóza bola pritom odsúdenému stanovená ako menej priaznivá aj s poukazom na rizikový faktor požívanie alkoholu). U odsúdeného je evidované jedno porušenie interných predpisov, keď odsúdený neoprávneným a nedovoleným spôsobom používal ústavný majetok (televízny prijímač). Porušenie bolo riešené pohovorom. Odsúdený síce počas výkonu trestu odňatia slobody nebol disciplinárne potrestaný, no súčasne mu nebola udelená ani jedna disciplinárna odmena. Odsúdený si trest odňatia slobody vykonáva v strednom stupni stráženia, na čo je tiež potrebné prihliadnúť pri rozhodovaní o možnosti podmieneného prepustenia odsúdeného. Vzhľadom na vyššie uvedené aj krajský súd totožne s okresným súdom uzatvára, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a preto okresný súd rozhodol zákonne a vecne správne, keď žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. V tejto súvislosti krajský súd zároveň poukazuje na záver hodnotenia vypracovaného na odsúdeného ústavom na výkon trestu odňatia slobody, v rámci ktorého ústav konštatuje, že odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a jeho podmienené prepustenie sa neodporúča (krajský súd poznamenáva, že vyjadrenie ústavu nie je síce pre rozhodnutie súdu o podmienenom prepustení záväzné, v danom prípade však aj súd dospel k totožnému názoru ak ústav, že odsúdený nespĺňa podmienky na podmienené prepustenie).

Záverom krajský súd považuje za potrebné k žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie poznamenať, že odsúdeným tvrdý jeho nepriaznivý zdravotný stav nie je zákonným dôvodom na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Zároveň ani nebolo zistené, že odsúdenému by nebolo možné poskytnúť náležitú zdravotnú starostlivosť v zdravotníckych zariadeniach Zboru väzenskej a justičnej stráže.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.